

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἐδρὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΕΝ ΞΕΥΡΕΙ ΠΩΣ Ν' ΑΠΑΛΛΑΘΗ; ΤΗΝ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝ ΗΜΕΙΣ.

Ἐμείναμεν μόνον μετ' τὴν ἡδεάν καὶ ὑπερήφανον ἀνάμνησιν τῆς ἐνδόξου ἀποστολῆς τῆς μακαρίτιδος πρεσβείας, ἥς θανούσης, ἐξακολουθοῦσι τὰ πάντα πυρὶ μιγνύμενα. Ἡ ὑπαρξίς τῆς, μηδὲν οὐσα, ὡς ἐν τῷ μηδενὶ καταλήξασα, εἶχε τοῦλάχιστον ἀναφαίρετον προσὸν τὴν ἐλπίδα. Πιπίζομεν ὅτι ἡ παρακλητικὴ φωνὴ τῶν ἀδικουμένων θὰ εὕρισκεν εἴσοδον εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν πεπολιτισμένων· ἐνομίζομεν ὅτι τὰ δίκαια παράπονα πάσχοντος καὶ καταδυναστευομένου λαοῦ θὰ εὕρισκον ἡγῶ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πλουσίων καὶ ἰσχυρῶν, ἀλλ' οὐδὲν ψευδέστερον τούτου. Διηύσαμεν μόνον ἐποχὴν τινα μακαρίαν, μεστήν ἐλπίδος, ἵνα εἰσέλθωμεν εἰς ζοφερόν μέλλον, πλήρες ἀπογνώσεως.

Τὰ πρῶτα παράπονά μας εἶχον ἀσχημὴν οὐχὶ τὴν Ἀγγλικὴν κυβερνήσιν, ἀλλὰ τὸν ὀλέθριον φόρον, ὃν ἡ Ἀγγλικὴ κυβερνήσις ἐδέχθη ὅλως ἀπερισκέπτως νὰ καταβάλλῃ τῇ Πύλῃ ἐκ τοῦ βαλαντίου ἡμῶν. Κατενόησεν ἡ Ἀγγλικὴ κυβερνήσις τὸν ὀλέθρον εἰς ὃν ἄγει ἡμᾶς ἡ καταβολὴ τοσούτου ποσοῦ, καὶ ὅμως οὐδὲν ἐνήργησεν ἡ ἐνεργεῖ πρὸς ἀπαλλαγὴν τούτου. Ἄρα δικαίως τὰ παράπονά μας ἤδη στρέφονται κατ' αὐτῆς τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἀδιαφόρως ἔχει πρὸς τὸν ὀλέθρον ὀλοκλήρου νήσου.

Κατόπιν ἐστρέψαμεν ἀλλαχοῦ τὴν προσοχὴν μας. Ἐζητήσαμεν ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας διὰ διαφόρων μέσων καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν γεωργῶν ἀπὸ τῆς καταστρεπτικῆς τοκογλυφίας, διὰ συστάσεως Τραπεζῆς γεωργικῆς, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπερρώθησαν αἱ ἐλπίδες τῶν νησιωτῶν ὅτι ἡ ἰδρυσις τῆς Τραπεζῆς ἦτο ἐπὶ θύραις πλην καὶ αὕτη ἐματαιώθη, ὡς ἐματαιώθη πᾶν μέσον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας καὶ ἰδοὺ πάλιν τὴν γεωργικὴν τάξιν ἐν ἀπογνώσει, ἥς αἰτίαν θεωρεῖ καὶ πάλιν τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν.

Γενναιοτέραν, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν ἀρκούσαν ὑποστήριξιν τῆς παιδείας, ἀποτελεσματικωτέραν, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν ἀρμόζουσαν ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ περιουσίας ἀπαιτήσαντες, καθὼ δικαιούμενοι ν' ἀπαιτήσωμεν ταῦτα, οὐδὲν ἐλάβομεν, οὐδὲν

παρεχωρήθη, οὐδὲν ἐγένετο. Δικαίως ἄρα καὶ οἱ μᾶλλον φιλόαγγοι λυποῦνται, μὴ δυνάμενοι οὐδόλως νὰ δικαιολογήσωσι τὴν τοιαύτην τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πολιτικὴν.

Ἦν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἀντέταξαν εἰς τὰ αἰτήματα τῶν νησιωτῶν, καὶ πᾶς δικαιολογητικὸς λόγος τῆς ἀρνήσεως τούτου ἡ ἐκείνου τοῦ αἰτήματος, εἶνε λόγοι οὐδὲν ἰσχύοντες καὶ κατ' οὐδὲν δυνάμενοι νὰ ἄρῳσιν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὴν μομφὴν ὅτι οὐδὲν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπραξε καὶ τὴν εὐθύνην ἣν φέρει μὴ ἀναχαιτίζουσα τὴν πρὸς τὸν ὀλέθρον ροπὴν τῆς νήσου. Ὁ μὴ Φέλων καὶ ἀρνούμενος νὰ πράξῃ τι, δύναται νὰ ἐφεύρῃ καὶ νὰ προβάλλῃ μυρίους ὅσους δικαιολογητικούς λόγους.

Δὲν ἐξετάζομεν λοιπὸν ἡμεῖς ὡς καὶ πᾶς ἄλλος φρόνιμος ἄνθρωπος τὸν λόγον τῆς παρούσης καταστάσεως, ἐξετάζομεν μόνον ὅτι ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν διοίκησιν περιήλθομεν εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν, καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Πόσω μᾶλλον ὑπεύθυνος ἀκόμη εἶνε ἡ Ἀγγλικὴ κυβερνήσις ὅταν καὶ εἰς τὴν ὑπαρξίν ἡ τὴν γένεσιν αὐτοῦ τοῦ λόγου τῆς παρούσης καταστάσεως συνειργάσθῃ καὶ ἡ ἰδίᾳ;

Καὶ ἐν τούτοις ἀδιαφορεῖ περὶ τούτου ἡ Κυβερνήσις, νομίζουσα ὅτι ἀρκετὰ καλὰ ἐδικαιολογήθη δι' ὅλα τὰ ζητήματα ὥστε ὑπεύθυνοί τῆς παρούσης καταστάσεως εἴμεθα ἡμεῖς, ὡν κοιμωμένων, ἐγεννήθη ἡ νῆος κύριος, ἡ μᾶλλον ἡλλαξέ μορφὴν, κομίσας μεθ' ἑαυτοῦ τὰς νέας ὑποχρεώσεις καὶ τοὺς νέους ὄρους, οἵτινες μᾶς ἐγέννησαν τὴν παρούσαν οἰκτρὰν κατάστασιν. Ὡραία καὶ ἐξαίρετα πράγματα ἀλλὰ δὲν ὑποφέρονται πλέον. Καί, δὲν ξέουρι ἡ Κυβέρνησις τίνι τρόπῳ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς παρούσης, οὐχὶ βεβαίως τὸσον κολακευτικῆς δι' αὐτὴν θέσεως; Νὰ τῆς ὑποδείξωμεν ἡμεῖς.

(ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΚΑΡΔΙΑΣ. ΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΕΣΟΥ ΠΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ
ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΘΩΙΚΗΣ ΚΑΧΕΙΑΣ.
(Ἐκ τῆς «Ἀναπλάσεως»).

Β΄.

Καθ' ἡμᾶς λοιπὸν μόνον ἡ θρησκεία εἶναι ἐκείνη, ἥτις δύναται ἀποτελεσματικῶς νὰ ἡθροποι-

ήσῃ τὴν κοινωνίαν· μόνον ἡ θρησκεία δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν χεῖρα τοῦ δολοφόνου, ἐτοιμαζομένου νὰ ἐμπέσῃ τὴν μάχαιραν εἰς τὸ στήθος τοῦ ἀδελφοῦ του· μόνον ἡ θρησκεία δύναται νὰ καταδέσῃ τὰ πεπρωμένα βέλη τοῦ ἔρωτος καὶ προφυλάξῃ τὴν κοίτην ἀμείνων· μόνον ἡ θρησκεία δύναται νὰ φράξῃ τὸ στόμα τοῦ ἐτοιμαζομένου νὰ συκοφαντήσῃ· μόνον ἡ θρησκεία δύναται νὰ ὠθήσῃ τὴν χεῖρα τοῦ πλουσίου εἰς βοήθειαν τῶν πτωχῶν· μόνον ἡ θρησκεία δύναται νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς πόδας τῶν ἀνθρώπων εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἀσθενούντων καὶ πασχόντων ἀδελφῶν αὐτῶν· μόνον ἡ θρησκεία δύναται νὰ παρηγορήσῃ τοὺς πένθοντες καὶ τεθλιμμένους· μόνον ἡ θρησκεία δύναται τέλος νὰ διευκολύνῃ μὲν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀγαθοῦ, νὰ ἀναχαιτίσῃ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ.

Ἀλλὰ δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἡ θρησκεία, ἂν δὲν ἐξέλειπεν ὁλοσχερῶς, κινδυνεύει ὅμως ν' ἀπολεσθῇ. Ὅτι τοῦτο εἶνε ἀληθὲς μαρτυροῦσι πλὴν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: ἡ ἐρήμωσις τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν χρόνον τῆς ἱερωργίας, αἱ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμβαίνουσαι ἐπιπορκίαι, αἱ συνεχῶς κατὰ τοῦ θείου ὀνόματος ἐκσφενδονιζόμεναι ὕβρεις καὶ βλασφημίαι, καὶ καθόλου ἡ περιφρόνησις παντὸς θείου καὶ ἱεροῦ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὰς ἐπισημοτέρας ἐορτὰς συρρέουσι πολλοὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας, Ἀλλ' ὅμως οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν συνέρχονται κατ' ἔθος καὶ προσεύχονται μηχανικῶς χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν οὐδεμίαν ἱερὰν συγκίνησιν, οὐδὲν ἱερὸν συναίσθημα. Ἀποδείξεις δὲ τούτου εἶναι ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἐκκλησιαζομένων ἡ ὁμιλοῦσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ γελῶσιν, ἡ χασμῶνται, ἡ κοιμῶνται, ἡ περὶ παντὸς ἄλλου σκέπτονται ἢ περὶ Θεοῦ· τοῦτέστι σκέπτονται μᾶλλον πῶς νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν ἐχθρόν των, πῶς νὰ ἐξαπατήσωσι τὸν πλησίον των, πῶς νὰ παραβιάσωσι τὴν τιμὴν τοῦ ἄλλου ἢ πῶς νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἔργα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἣν ἀκούουσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διὰ μυρίων φωνῶν σαλπίζομένην.

Ὅτι ἡ τοιαύτη θρησκευτικὴ χαλάρωσις εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἠθικῆς ἡμῶν ἐκλῶσεως καὶ καχεξίας, μαρτυρεῖ ἡ σύγκρισις τῆς νῦν ἠθικῆς ἡμῶν καταστάσεως πρὸς τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν. Οἱ πρὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως, εἰ καὶ ὀλιγώτερα ἡμῶν γράμματα ἐγίνωσκον, ἦσαν ἀσυχρότεροι τῷ λόγῳ ἠθικώτεροι ἡμῶν. Παρ' αὐτοῖς σπανίως συνέβαινον κακοουργήματα καὶ μάστις τοιαύτης φύσεως, οἷας εἶναι τὰ συμβαίνοντα παρ' ἡμῖν. Τὰ ὅπλα δὲν ἐστρέφον ἐκείνοι κατ' ἀλλήλων, ἀλλὰ μόνον κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τῶν βιασῶν τῆς ἐαυτῶν ἐλευθερίας· ἐκείνοι δὲν παρεβίαζον τὴν τιμὴν τοῦ πλησίον, ἀλλ' ὑπεράσπιζον αὐτήν· ἐκείνοι ἐδάνειον ἀλλήλους ἄνευ ὑποθήκης, πολλὰκις δὲ καὶ ἄνευ ἀποδείξεως, στηριζόμενοι ἀπλῶς εἰς τὴν διὰ λόγου δεδομένην διαβεβαίωσιν. Καὶ ταῦτα πάντα διαιτί; Διότι ἐπίστευον ὅτι ὑπάρχει μία δύναμις, ἥτις, ὅπως προστατεύει τὴν ἀρετὴν καὶ ἀνταμίσσει τὸ ἀγαθόν, οὕτω ἀποστρέφεται τὴν κακίαν καὶ τιμωρεῖ τὸν κακοποιόν· ἦτοι ἐπίστευον ἀκραδάντως εἰς Θεόν, εἰς ἀθανάσιον τῆς ψυχῆς καὶ εἰς μέλλουσαν ἀνταπόδοσιν. Ὅτι δὲ ἐπίστευον εἰς Θεόν, μαρτυρεῖ ἡ μεγάλη αὐτῶν εὐσεβία, ἣν ἐδείκνυν οὐ μόνον ἐκπληροῦντες πρὸς τὰ θεία παραγγέλματα, ἀλλὰ καὶ συχνάζοντες τακτικῶς εἰς τοὺς ναοὺς καὶ σεβόμενοι μεγάλως τοὺς τῆς Ἐκκλησίας λειτουργούς. Παρ' ἐκείνοις σπανίως ἐλάβανον χώραν ὄρκοι, ἔτι δὲ σπανιώτερον ἐπιπορκίαι, οὐδέποτε δὲ βλασφημίαι κατὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἢ τῶν Ἁγίων. Ναί, ἡ εἰς Θεὸν πίστις καὶ ἡ εὐσεβία εἶνε ἐκείνη, ἥτις συγκρατεῖ τὰ ἔθνη, ἥτις προφυλάσσει αὐτὰ ἀ-

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΚΛΕΠΤΩΝ!

ΦΩΛΕΑ ΜΥΡΜΗΚΩΝ!

ΣΚΟΛΙΑΝ ΕΤΡΑΠΗΣ ΟΔΟΝ Ω ΘΕΜΙΣ!

πὸ τοῦ ἀλλοθροῦ τῆς διαφθορᾶς καὶ κατήστ. ἐλευθε-
ρα καὶ εὐδαιμόνια. Ὅτι δὲ τοῦτο εἶναι ἀληθές, ἐπι-
μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἱστορία τῶν ἀρχαιοτέρων ἡμῶν προ-
γόνων, τουτέστι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Πότε οἱ ἀρ-
χαιοὶ Ἕλληνες διατέλλον ἐλεύθεροι καὶ εὐδαιμόνες;
Βεβαίως τότε, ὅτε ἐπίστευον εἰς Θεοὺς καὶ ἐτήρουν
τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα. Πότε δὲ κατέστρά-
ψαν καὶ ὑπεδουλώθησαν; Βεβαίως τότε, ὅτε οἱ μὲν
Ἀλκιβιάδαι κατέστρεψαν τοὺς Ἑρμῆς καὶ ἐγλέβαντο
τὰ Ἑλευσίνια μυστήρια, οἱ δὲ σορισταὶ διατάλουν τὰς
θρησκευτικὰς τῶν νέων παποιθήσεις. Ἡ περιφρόνησις
τῆς θρησκείας ἀφῆκε τοὺς φραγμοὺς τῆς σωτηρί-
ου ἀρετῆς καὶ ἀφῆκεν ἐλεύθερον τὸ ρεύμα τῆς κα-
κοηθείας, ἡ δὲ κακοηθεία, κατακλύσασα τὴν Ἑλλά-
δα, ἀφῆκεσεν ἀπ' αὐτῆς πᾶσαν ζωτικὴν ἰκμάδα καὶ
κατέστησεν αὐτὴν ἐλεεινὸν πτώμα. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλ-
ληνισμοῦ εὐρόντες ἔθνος γαῖνον καὶ ἐξησθημένον ὑ-
πὸ τοῦ σάρακος τῆς διαφθορᾶς, εὐκόλως κατέκτησαν
αὐτὸ καὶ ὑπεδουλώσαν ἀλληλοδιδόχως. Μήπως καὶ ἡ
σύγχρονος ἱστορία δὲν ἐπιβεβαιεῖ τὸ αὐτό; Τίνα ἐκ
τῶν σημερινῶν ἐθνῶν εἶναι ἰσχυρότερα καὶ περισσό-
τερον εὐδαιμονοῦσιν; Οὐχὶ τὰ εὐσεβέστερα; Τίνα δὲ
τοῖναντίον εἶναι ἀσθενέστερα καὶ κακοδαιμονέστερα; Οὐ-
χὶ τὰ ἀσεβέστερα; Βεβαίως, τὰ ἀσεβέστερα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, φοβοῦμαι μήπως καὶ ἡμεῖς,
ἐνεκα τῆς ἐπελευθύντος ἡθικῆς διαφθορᾶς ὡς ἐκ τῆς
ἐξασθημένης τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος, ἀπο-
λέσωμεν μετὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἐ-
ξωτερικὴν ἢ ἐθνικὴν, ἣν μόλις μετὰ πολυταεῖς ἀγῶ-
νας κατορθώσαμεν ὡς ἀποκτήσωμεν. Καὶ πῶς; (δύ-
ναται τις νὰ ἐρωτήσῃ) δὲν εἴμεθα ἐσωτερικῶς ἐλευ-
θεροὶ; Μάλιστα, ἀπαντῶμεν, δὲν εἴμεθα. Ἐνόςφ ἡ
ζωὴ ἡμῶν, ἡ ἰδιοκτησία καὶ ἡ τιμὴ εὐρίσκεται ἐκτε-
θειμένη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μεθύτων καὶ τῶν τραυ-
ποῦκων, δὲν εἴμεθα ἐσωτερικῶς ἐλεύθεροι. Ἐνόςφ ἐ-
ξερχόμενοι ἐκ τῆς οἰκίας (πολλάκις δὲ καὶ μένοντες
ἐν τῇ οἰκίᾳ) αἰσθανόμεθα τὸν φόβον μήπως μαχαι-
ρώσῃ τις ἡμᾶς ἐκ τῶν φανερά μαχαροπορούντων, ἢ
θραύσῃ τις τὴν κεφαλὴν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀναφανδὸν
πετροβολούντων, ἢ ληστεύσῃ τις ἡμᾶς ἐκ τῶν δημο-
σίοις ἀναλώμασι ταξιδεύοντων λωποδοτῶν, ἢ ἀτιμᾶσῃ
τις ἡμᾶς ἐκ τῶν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀστυνομικῶν
ὀργάνων ἐλευθέρως αἰσχρολογούντων, καὶ ἀσχημονούν-
των, δὲν εἴμεθα ἐσωτερικῶς ἐλεύθεροι. Ἡ δὲ στέρησις
τῆς ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας ἐπάγεται κατ' ἀνάγκην καὶ
τὴν στέρησιν τῆς ἐξωτερικῆς ἢ ἐθνικῆς ἐλευθερίας, ὡς
μαρτυρεῖ τὸ ἀψευδέστατον στόμα τῆς ἱστορίας. Φο-
βοῦμαι λοιπὸν μήπως ἡ παρ' ἡμῶν ἐπικρατοῦσα κα-
κοηθεία καὶ διαφθορὰ ἀπομαρτύνῃ τελείως τὸ ἐθνικῶς
ἐλεύθερον τοῦτο ἑλληνικὸν κράτος καὶ ὑπαγάγῃ αὐτὸ
ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἑτέρου στοιχείου σαρφρονεστέρου ἡμῶν.
Διότι, ὅπως ἐν τῇ φυσικῇ, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡθικῇ
βίῃ, ὑπάρχουσι νόμοι ἀπαράβατοι. Ἡμέρησας; Θὰ
ὑποστήσῃς ἀψευδῶς τὰς συνεπείας τῶν ἀμαρτιῶν σου.
Κατηγοροῦμεν ἄλλας φυλάς ὡς θηριώδεις. Καὶ ὅμως
αἱ φυλαὶ αὐταὶ οὐδόλως φονεύουσιν οὐ μόνον ἐκ τῶν
ὁμοφύλων καὶ ὁμοθρήσκων, ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῶν ἑτερο-
φύλων καὶ ἑτεροθρήσκων, τῶν ὑποτεταγμένων αὐταῖς,
ὅσους φονεύουσιν ἡμεῖς ὁμοφύλους, ὁμοεθνῆς καὶ ὁμο-
θρήσκους ἐν τῇ μικροσκοπικῇ ἡμῶν ταύτῃ γωνίᾳ. Κα-
τηγοροῦμεν τοὺς ἄλλους λαοὺς, διότι δὲν εἶναι φιλέλ-
ληνες. Καὶ πῶς δικαιούμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν ὅπως οἱ
Ἕνοι ὡσὶν ἑλληνικώτεροι ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ἢ ὁρ-
θότερον, ἡμῶν τῶν Μεσολλήνων Ἑλλήνων; Ὁρ-
γίζομεθα ἐναντίον ἄλλων ἐθνῶν, ὅτι ἐπιβουλεύονται τὸν
Ἑλληνισμόν. Ἀλλὰ διατὶ δὲν ὀργίζομεθα μᾶλλον καθ'
ἡμῶν αὐτῶν, οἵτινες, κατασπαράσσοντες ἀλλήλους, δι-
ευκολύνομεν τὰ κατακτητικὰ τῶν ἐναντιῶν σχέδια;

Εἰς τοιαύτας σκέψεις καὶ κρίσεις παρέσθην ἡμᾶς κ.
συντάκτα, ἡ βαθεῖα λύπη, εἰς ἣν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐνρί-
σκειται ἐνεκα τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν διαπρασσομέ-
νων ἐν Ἑλλάδι φρικωδῶν ἐγκλημάτων.

Καθ' ἡμᾶς λοιπὸν κυριότερα μὲν αἰτία τῆς ἡθι-
κῆς ἡμῶν καχεξίας εἶναι, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπομεν,
ἡ ἑλλειψὶς θρησκευτικοῦ συναίσθημα-
τος, καταλλήλοτερον δὲ μέσον πρὸς θύρασαν αὐτῆς
εἶναι ἡ ἀνάφλεξις αὐτοῦ εἰς τὰς τῶν πολιτῶν
ψυχάς.

(ἔπειτα τὸ τέλος).

Ἀριστείδης Κ. Σπαθάρης.

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀθροίσσεως τῶν χαρουπῶν εἶναι ἡ ἐ-
ποχὴ τῆς θράσεως, τῆς ἐνεργείας, τῆς πυρετώδους ἐρ-
γασίας τῶν... κλεπτῶν. Εἶνε, ὡς εἶπεν, μία κλεπτι-
κὴ ἔκθεσις, καθ' ἣν ἀμύλλεται τις περισσότερον, τίς
τεχνικώτερον, τίς ἀσφαλέστερον νὰ κλέψῃ καὶ, βεβαίως-
μεν μετὰ πάσης βεβαιότητος ὅτι πολλοὶ ὕψωσαν τὴν τέχνην
εἰς βαθμὸν, ἄξιον τιμητικοῦ, κυβερνητικοῦ μεταλλείου.

Κατὰ τινὰ ἐπιστολὴν χωρικοῦ, χαρουποκαλλιεργητοῦ,
ὁ λόγος τῆς παρακαίρου ἀθροίσεως τῶν χαρουπῶν εἶ-
νε οἱ κλέπται, καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπαρξὶς τῶν κλεπτῶν ὀ-
φείλεται εἰς τὴν ἀνικανότητα τῆς Κυβερνήσεως, αἰτία
τῆς προώρου ἀθροίσεως τῶν χαρουπῶν εἶναι αὕτη ἡ
Κυβέρνησις. Χωρὶς νὰ παραδεχόμεθα ἐξ ὀλοκλήρου τὴν
ιδεάν ταύτην, λέγομεν ὅτι ὁ χωρικός ἔχει δίκαιον.
Ὅτι ὅμως ἐνεκα τῶν κλεπτῶν ἐδικαίωσαν εἰς τὴν πρό-
ωρον συλλογὴν, αὐτὸ δὲν εἶναι ὀρθόν. Ὅταν δὲν συνα-
θροίσῃ κανεὶς, καὶ ὅταν δὲν κουδάλῃ εἰς τὰς ἀποθή-
κας κανεὶς, δὲν ἀπορραϊζει φυσικῶς τῇ λόγῳ νὰ
κουδάλῃ μόνος ὁ κλέπτης, διότι ποῦ θὰ τὰ πάρῃ;
Πολλοὶ, ὡς λέγει, ὁ χωρικός ἐρχονται εἰς Λεμεῖον
καὶ δανείζονται ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους χρήματα διὰ
νὰ τοὺς φέρουν χαρούπια, χωρὶς νὰ ἔχωσιν αὐτοὶ οὐ-
δὲ ρίζαν χαρουπέας. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀθροίσε-
ως τῶν χαρουπῶν νὰ ἐξέλθῃτε ἔξω, ὅχι μόνον νύ-
κτα ἀλλὰ καὶ ἡμέραν θὰ ἴδῃτε κίτῳθεν τῶν χαρου-
πῶν νὰ συγκροτῇται ἀληθὴς μάχη μετὰ τῶν κλε-
πτῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, ὡς συνέβη προχθὲς εἰς τὸν
Ἵψωνα καὶ εἰς τὸ Κολόσσι. Οἱ χωρικοὶ δὲν ἐνάγουν
διατὶ; Φίλοι εἶνε σχεδὸν βέβαιοι ὅτι εἴτε ἐλλείψει μαρ-
τυριῶν, εἴτε ἀσυμφωνίᾳ καταθέσεων δὲν θὰ καταδικα-
σθῶσι καὶ θὰ ἔχωσι τότε νὰ πάθωσι χειρότερα. Συν-
έβη ἄλλοτε νὰ ἐναχθῶσι κλέπται ὅτι συνήθρισαν ἕνα
χαρούπια καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε τίτλους ἰδιοκτησίας ἐπὶ
τῶν χαρουπῶν ἐκαίνων ὁ ἐνάγων, ἀπερίφθῃ ἡ δίκη.
Καὶ κατὰ τοὺς ἐλεεινοὺς τύπους τῆς πολυδαίδαλου νο-
μοθεσίας μας ἐὰν συλληφθῇ τις ἐπ' αὐτοφώρῳ κλεπτῶν
χαρούπια καὶ ἐναχθῇ, πληροφορηθῇ δὲ καὶ τὸ δικα-
στήριον ὅτι ὁ κλέπτης αὐτός, δὲν ἔχει οὐδὲ μίαν χα-
ρουπέαν, τὸ δικαστήριον ἀντὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν κλέ-
πτην νὰ ἀποδείξῃ πόθεν τὰ ἡγόρασεν, ἂν διατείνεται
τοῦτο, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ κλοπὴ καὶ καταδικασθῇ,
ὡς πρέπει νὰ πράττῃ πᾶσα κυβερνήσις φροντίζουσα εἰ-
λικρινῶς περὶ ἐξοντώσεως τῶν κλεπτῶν, ἀπ' ἐναντίας
ἐρωτᾷ τὸν ἐνάγοντα: τὰ ἔκλεψεν ἀπὸ σέ;—ὅχι, ἀλλὰ
τὸν εἶδα, ὅτι τὰ ἔκλεψεν ἀπὸ ξέναις χαρουπιαῖς αὐ-
τός δὲν ἔχει χαρουπόδενδρα.—Δὲν εἰν' ἔργον λοιπὸν δι-
κόν σου ἀπαντᾷ τὸ δικαστήριον ὡς ἔλθῃ νὰ ἐνάξῃ ὁ
παθὼν. Καὶ ἀπολύει τὸν ἐναγόμενον ἴσως δὲ ἐπιφορ-
τίζει καὶ μὲ ἔξοδα τὸν ἐνάγοντα, τὸ δὲ δικαστήριον ἔ-
χει ἀναπαυμένῃ τὴν συνείδησιν ὅτι ἐξέτελεσε τὸ κα-
θήκον του. Ἀς παρουσιάσωμεν λοιπὸν αὐτὸν τὸν πα-
θόντα νὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον ἡ δικαιοσύνη θὰ ἐξασκή-
σῃ τὸ δικαίωμα τῆς. Θὰ ἐρωτηθῇ ἂν ἔχῃ μάρτυρας.
—Ὅχι δὲν ἔχω, ἀλλὰ τὸν ἔπρασσε ἐγὼ ποκάτω ἀπὸ
ταῖς χαρουπιαῖς μου κ' ἐφόρτωνεν. Ἐπειτα διὰ νὰ πει-
σθῇτε, μάθετε ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει ἰδικὰ του χαρουπό-
δενδρα.—Χωρὶς μάρτυρας δὲν δύναται τὸ δικαστήριον
νὰ καταδικάσῃ, δὲν εἶναι δὲ ἔργον του νὰ ἐξετάσῃ ἂν
ὁ δαίνα καὶ ὁ τάδε ἔχῃ ἢ δὲν ἔχῃ χαρουπόδενδρα.
Πλήρωσε λοιπὸν τὰ ἔξοδα τῆς δίκης (καὶ ἡμεῖς ἀπο-
ροῦμεν πῶς δὲν καταδικάζεται διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ τὴν
προσδεδειγμένην τιμὴν τοῦ κλέπτου) καὶ πῆγαινε εἰς τὸ καλόν.

Προχθὲς, εἰς ἐνταῦθα κατέσχεν εἰς χεῖρας ἐνὸς ὀ-
θωμανοῦ ἐκ Καρπασίου τὸ πρὸ πολλοῦ κλαπὲν ζῶον
του. Παρουσίασαν αὐτὸν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἀνέφερε
τὸ πρᾶγμα, ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ζῶον εἶναι ἰδικόν του. Τί
νομίζετε λοιπὸν ὅτι συνέβη; Βεβαίως ὅτι ἡ Ἀστυνομία
ἐκράτησε τὸν Καρπασίτην ἄχρις οὗ ἀποδείξῃ πῶς εἶ-
πε τὸ ζῶον τοῦτο. Καὶ ὅμως τίποτε. Ἀφῆκεν αὐτὸν
νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ χωρίον τοῦ καὶ κατόπιν διατάττει τὸν
κύριον τοῦ ζῴου νὰ ἐκβάλῃ κληλαὶν νὰ φέρῃ τὸν Καρ-
πασίτην ἀπὸ 72 μιλίων ἀπόστασιν νὰ δικασθῇ. Εἰπέ-
τε τῶρα δὲν εἶναι σκολιὰ ἡ ὁδὸς ἣν ἐπάτη ἡ θεὰ Θέμις;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν ἐβδομάδα ταύτην διεδόθη εἰδήσις

ὅτι ἡ γολέρα ἐνέσκηψε καὶ εἰς τὴν Ἀγρυ-
πτον καὶ ὁ φόβος οὗτος πολλοὺς προξένη-
σε... διάφοριαν. Τὸ ἀκουσμα τοῦτο
ἔσχεν ἀφορμὴν τὴν ἐν Ἀραβίᾳ ἐπέκτασιν
τῆς γολέρας, ἥτις ἐλάβεν ἐπιδημικὸν γα-
ρακτῆρα. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει πρὸς
Θεοῦ νὰ τηρήσῃ αὐστηράν φάλακριν καὶ
εἰς τὰς ἐκ Συρίας καὶ Αἰγύπτου προελεύ-
σεις, διότι τότε θὰ ἐξαρτᾶται ἡ υγεία μας
ἀπὸ τῆς ἱκανότητος, τῆς ἰδιοτροπίας, τῆς
ἀμελείας, ἢ τῆς ἀγαπῆς πρὸς τὸ γένος.
τῶν ὑγεονομικῶν ἱατρῶν τῆς Συρίας καὶ
Αἰγύπτου, καὶ δὲν ἔχομεν, νομίζω, ἀνά-
γκην ἀραιώσεως. Εἴμεθα ἀρκετὰ ἡραιω-
μένοι, καὶ ἀρκετὰ εἶναι τὰ κυβερνητικὰ
δάση καὶ ἐρημιαί.

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα
ὅτι οἱ πλείστοι, σχεδὸν ὅλοι οἱ εἰνοποιοί,
ἀπεφάσισαν νὰ μὴ βάλωσιν ἐφέτος γύψον
εἰς τοὺς οἶνους, ἐνδίδοντες εἰς τὰς ἐπιβου-
λὰς ἀπαιτήσεις τῶν οἰνεμπόρων, οἵτινες
εἰς τὰ ἀγοροπωλητήρια ἐγγράφα τῶν ση-
μειοῦσιν «ἀγύψα καὶ ἀπίστα κρᾶσις»,
διότι ἄλλως δὲν θὰ γείνη ἐξόδευσις τοῦ
πράγματος. Ἐλπίζομεν νὰ ἐγκάταλειφθῇ
πλέον ὁλοτελῶς τὸ πανάθλιον τοῦτο σύ-
στημα τοῦ γύψου καὶ τῆς πίστεως.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἀπεβίωσεν
ἐν Πλάτραις ἐνθα μετέβη πρὸς ἀλλαγὴν
ἀέρος ὁ Γάλλος Ριβιέ, ἐμπόρος κρασίων.
Πάσχων ἐκ ψαμμιάσεως ὑφ' ἧς προσεβλή-
θη ἅπαξ μὲν ἐν Γαλλίᾳ δις δ' ἐνταῦθα,
εὗρεν ὁ δυστυχὴς τὸ τέλος ἐν ἀκμαίᾳ ἡ-
λικίᾳ. Ἦτο λίαν ἡσύχου χαρακτῆρος ἄν-
θρωπος, ὠφέλησε δὲ πολὺ καὶ αὐτὸς τοὺς
οἰναπαραγωγούς. Ἐσχάτως δ' ὡς ἐπλη-
ροφορήθημεν, εἶχεν ἑτοιμον νὰ στείλῃ εἰς
Γαλλίαν πρὸς δοκιμὴν, μέλι τῶν χαρου-
πῶν καὶ ἐὰν τοῦτο ἐφαίνετο χρήσιμον
εἰς τι, θὰ ἔκαμνεν ἀγοράν καὶ θὰ ἔστελ-
λε, θὰ ἐγίνετο δ' οὕτως ἀφορμὴ νὰ τεθῇ
ἐν ἔτι εἶδος εἰς τὰ εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς.
Τὸν νεκρὸν τοῦ μετακομισθέντα ἐκ Πλα-
τρῶν, ἐθαψέν ἐνταῦθα ἡ Δυτικὴ Ἐκκλη-
σία, ἐπισήμως ψαλοῦσα τὴν νεκρώσιμον
ἀκολουθίαν.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἐνῶ ἡ ἐπιχο-
ρήγησις τῆς β'. ἐξαμηνίας διὰ τὰ Ὀθω-
μανικὰ σχολεῖα τῆς Ἐπαρχίας μας ἐστά-
λη καὶ διανεμήθη, διὰ τὰ Ἑλληνικὰ δὲν
ἐστάλη εἰσέτι, τῶν δυστυχῶν διδασκάλων
ἀναμενόντων αὐτὴν μετ' εὐνοήτου ἀνυπο-
μονησίας. Ἀγνοεῖται ὁ λόγος δι' ὃν δὲν
στελλεται καὶ δὲν διανέμεται συγγρόνως
ὅλων τῶν χωρίων ἢ ἐπιχορήγησις.

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἀφικνεῖται διὰ
τοῦ Αὐστριακοῦ ἐκ Κων)πόλεως ὁ πανο-
σιολ. κ. Γεράσιμος Ι. Κυρκώτης, ὁ μέλ-
λων Ἡγούμενος τῆς Ι. Μ. Κύκκου, διερ-
χόμενος τῆς πόλεως μας.

Οἱ καταστηματαρχαὶ ἐν Καίρῳ ὑπέ-
γραψαν συνυποσχετικὸν νὰ μὴ ἀνοίγωσι

τάς Κυριακάς, πλὴν τινῶν ὀρισμένων Κυριακῶν πρὸ τῶν Πάσχα καὶ τῶν Βαϊσμιῶν, ἐπὶ ποικίλῃ χιλίων φράσεων δι' ἐκαστὴν φράσιν, ὅτινα θὰ μετρεῖ εἰς τὸ νοσημαῖον τῆς ἐθνικότητος τοῦ ὁ παραβάτης. Ἀκούσ' ἐμεῖ ἀδελφε, νὰ εὐρίσκωνται τῶν ἀμαθέστεροι καὶ ἀφιλοσοφώτεροι ἡμῶν ἄνθρωποι ὥστε νὰ θέλωσι νὰ τιμῶσι τὰς Κυριακάς;

Εἰς τὴν «Ἐρ. τῆς Κολωνίας» ἐπιτέλλουσιν ἐκ Λονδίνου «Δουτυχὼς ἐπὶ τῆς Κύπρου δὲν ἐπληρώθησαν αἱ λαμπραὶ ἐπαγγελίαι τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως. Ἡ νῆσος χρησιμεύει ἀπλῶς ὡς ναυτικὸς σταθμὸς καὶ στρατιωτικὸν ἀναρρωτήριον. Ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναπτύξεως οὐδὲν ἐγένετο. Οἱ Κύπριοι ἐξακολουθοῦσι καταβάλλοντες φόρον 92 χιλιάδων λιρῶν, οὐδὲ μισοὶ τὴν πικρὰν αὐτῶν ἡ ἰδέα ὅτι πράγματι τὸ ποσὸν τοῦτο εἰσέρχεται εἰς τὰ βελάντια Ἀγγλῶν ὁμολογιοῦχων. Διὰ τῆς πτώσεως τοῦ Βικοντρήλδ' ἐματαιώθη καὶ ἡ πολιτικὴ, ἥτις τὴν Κύπρον θεωρεῖ ὡς ὁμηγερίων τῶν ἀγγλικῶν σχεδίων ἐπὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας».

Ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκη ἐμαθε τὸ φαιδρὸν ἄγγελμα τοῦ τοκετοῦ τῆς θυγατρὸς τῆς ἐν Μελίτης. Ἄμα εἰσέπλευσεν εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα τὸ θαλαμηγόν «Ἀλβέρτος καὶ Βικτωρία» καὶ ὁ διοικητὴς Μελίτης ἐσπευτε νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὴν Α. Μ. τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν. Ἡ αὐτοκράτειρα ἐπεσφράγισεν ἀμέσως τὸ τηλεγράφημα, ἀπ' οὗ δὲ ἀνέγνω αὐτὸ, ἀνερώνησε μειδιῶσα ὑπὸ χαρᾶς. «Ἐκομίσάτε μοι, Κύριε, χαρμόσυνον εἶδόςιν ἡ θυγάτηρ μου πειρηκίπισσα Σοφία ἔτεκεν ἄρρεν». Εἶτα ἡ ὑψηλὴ δέσποινα ἐδέξατο τὰς συγχαρητήριους εὐχὰς τῶν ἀρχῶν, διέταξε δὲ τὸν κυβερνήτην τοῦ θαλαμηγοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀνευ ἀναβολῆς τὸν πλοῦν. Εἰς ἐνδεῖν χαρὰς, τὰ φρούρια τῆς Μελίτης ἐξολίσθησαν διὰ σημαίων.

V

R

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑ.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Μέγας Ἀρμορὶς ἐπιθυμεῖ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς πληροφορίαν πάντων, ὅτι διὰ νόμου, ἐπιψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος τῆς Κύπρου κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον καὶ ἐπιγραφομένου «Περὶ λήψεως προνοίας διὰ τὴν καλλιτέραν διοικανόντην τῆς Σπογγαλιείας» παρέχεται τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχότητι ἡ ἐξουσία νὰ χορηγῇ εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον ἢ σῶμα τὴν ἀποκλειστικὴν ἀδειαν ἢ προνόμιον τοῦ ἀλιεύειν σπόγγους κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Κύπρου ἢ οἰονδήποτε ὠρισμένον μέρος αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ τοιοῦτου ποσοῦ καὶ ἐπὶ τοιοῦτοις ὁροις, εἰς ὧς συνεφωνούντο, τῶν ἀδειῶν ἢ ἐκχωρήσεων παρεχομένων ἐπὶ περιοδὸν ἑτῶν μὴ ὑπερβαίνοντων τὸ δέκα.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἴναι ἔτοιμος νὰ δεχθῇ προσφοράς διὰ τὴν χορηγίαν τοιοῦτου ἀποκλειστικοῦ προνομίου, οἷον τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον, μέχρι τῆς 12ης π. μ. τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1890.

Αἱ προσφοραὶ δεόν νὰ ὀρίζωσι τὴν ἔκτασιν τῆς παραλίας, δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐκχώρησις, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑτῶν, δι' ἃ ἐπιδιώκεται ἡ λήψις τοῦ προνομίου, τὸ ποσὸν τῆς γεννησομένης πληρω-

μῆς, ἐν ᾗ περιπτώσει τοιοῦτον προνόμιον θὰ ἐκχωρηθῇ, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀδείας, ὅς πρόκειται νὰ γείνη χορηγία.

Ὁ προνομιοῦχος προκληθήσεται νὰ δώσῃ ἀνάλογον ἀσφάλειαν διὰ τὴν προσήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν τῆς ἀδείας ἢ ἐκχωρήσεως.

Πλεόντεροι πληροφορίες δύνανται νὰ ληρθῶσιν ἐπ' αὐτῇ πρὸς τὸν Ἀρχιγραμματεῖα τῆς Κυβερνήσεως ἐν Λευκωσίᾳ.

Κατ' Ἐνθλὴν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος,

A. Φ., Γ. ΑΩ,

Προσφρονὲς Ἀρχιγραμματεῖς

τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ Τρωάδου τῇ 31ῃ Ἰουλίου 1890.

Καρπασία. (Αἰγιαλοῦσα 22. 7. 90.)

Οἱ ζωολόγοι ἦσαν καὶ ἐνταῦθα θρασταῖν τὴν κεφαλὴν. Τὴν 17 τρέχοντος (Ἰουλίου), ὀλίγον τι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἠλίου δύο τινὲς εἰσῆλθον καὶ ἔλαβον ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ κ. γ' Ἰωάννου Φιωκᾶ τὴν ἡμίονόν του, οὗς εἶδε γυνὴ τισ τὸν ἕνα σύροντα διὰ τοῦ σχοινίου καὶ τὸν ἄλλον ραβδίζοντα τὸ ζῶον, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ἐκ τῆς τσαύτης θρασυτητός των νὰ φαντασθῇ ὅτι ἦσαν κλέπται. Ἡ ἑλληψις τοῦ ζώου ἐγνώσθη τῇ αὐγῇ ὅτε ὁ κύριός του θελήσας νὰ βάλῃ κατὰ τὸ σῦνηδες τροφὰς εἰς τὸ ζῶον του εὗρε τὴν μὲν φάνην πληρὴ τῶν ἐσπερινῶν τροφῶν, τὸ δὲ ζῶον ἄφαντον. Μετὰ πολλὰς ἀνωφελεῖς ἐρεῦνας ἠναγκάσθη νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν ἦγον 2 ἀμιογεωργιοζωγραφίσων λιρῶν, αἵτινες ἐθαυματούργησαν ἀμέσως, κομίσασαι τὴν ἡμίονόν εἰς παρακαμμένην τινὰ φράκτιν.

Τί νὰ γείνη; Οἱ δημογέροντες γνωρίζουσι κάλλιστα τοὺς κυρίους τούτους ἐπαγγελλομένους ταῦτα, ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις δὲν ζητεῖ τοιαύτας σημειώσεις, καὶ ἂν ζητήσῃ, θέλει καὶ ἀποδείξει. Ἐὰν ἀλλάξῃ σύστημα ἡ Κυβέρνησις πιθανόν ν' ἀπαλλαγθῇ ἡ νῆσος τῶν τεράτων τούτων, ἄλλως χειρότερα θὰ ἀκούωμεν, ἐὰν ὑπάρχωσι χειρότερα τῶν νῦν διαπραττομένων.

—ο—

Πραστειὸν Κελλακίου

(1 Αὐγ. 90.)

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐγένοντο ἐν τῷ κ. Κ. Νικολαΐδου προσκληθέντες ὑπὸ τῶν ἑξῶν αἱ ἐξετάσεις τοῦ Σχολείου Πραστειῶν, εἰς 8 φοιτῶσι (μικραὶ τε καὶ μεγάλοι ἐννοεῖται) 32 μαθηταὶ ἐν αἷς καὶ δύο κοράκια, οἱ ὅποιοι ἀπῆλθον λίαν εὐστόχως εἰς ὅσα μαθήματα ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ἠλιάδου ὅστις ἄξιός παντὸς ἐπαίνου τυγχάνει διὰ τὴν πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ τοὺς κόπους, οὗς πρὸς πρόδον τῶν μαθητῶν του κατέβαλεν. Οἱ ἑσροὶ Γεωργίος γ' Παπᾶ Μιχαὴλ, Κυριακὸς γ' Νικόλα καὶ Γιαννῆς Γιαννῆ ἀξιοπαινῶς μεριμνῶντες περὶ τοῦ σχολείου των ὀφείλουσιν ἀναγκαίως νὰ ἐφοδιάσωσι τὸ σχολεῖον διὰ γεωγραφικῶν χαρτῶν, καὶ τινῶν ἄλλων χρησίων, πρὸς εὐκολωτέραν ὑπὸ τῶν παιδῶν ἀντιλήψιν τῶν διδασκαμένων.

Εἰς.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 54 ἀριθμοῦ.

Φιλίππου Παπαδοπούλου, ἱεροκλήρυκος τῆς «Ἀναπλάσεως», λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Εἰρήνῃ τῇ ἐορτῇ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ Συλλόγου. — Περὶ ὁρησκευτικῆς διαπλάσεως τῆς τῶν παιδῶν καρδίας, ὡς τοῦ κυριακάτου μέσου πρὸς θεραπείαν, τῆς παρ' ἡμῖν παρατηρουμένης ἠθικῆς καχεξίας, ὑπὸ Ἀριστ. Σπαθᾶκη, τέλος. — I. Σκαλτσούνῃ Ψυχολογικαὶ μελέται. II'. Νέα ἐρεῖπια τῆς συγγραφῆς τῶν Ψυχώσεων. — Πίστις καὶ ἀπιστία, ὑπὸ Δ. Μαρίνου, τέλος. — Συμπληρώσατε τὴν Θεολογικὴν Σχολήν. — Ἀρνίον ἀποπλανηθὲν καὶ ἐπιστρέφον εἰς τὴν πόλιν του, ὑπὸ Γεωρ. Μακρῆ, τέλος. — Ὁρησκευτικὴ κίνησις. — Δελτίον Βιβλιοθήκης. — Δωρεὰ «Ἀναπλάσεως».

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ»

Περιεχόμενα τοῦ 6 τεύχους.

* Περὶ τινῶν ἀσθενειῶν ἀναπτυχθειῶν ἐρέτος εἰς τοὺς ἡ-

μέτερος ἀμπελώνος. — Πρακτικὸς ὁδηγὸς τοῦ οἰνοποιῶ. — Περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ φαλλοῦ. — Ἡ τέσσα ὡς λίπανσιν τῆς ἀμπελῶς. — Περὶ βάρδανος. — Το περονόσπορον τῆς ἀμπελῶς. — Ἀλληλογραφία. — Διάφορα. — Ἐμπορικά.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 28 ἀριθμοῦ.

Περὶ τοῦ Ἠλίου. Πῶς κατὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἡμετέρου πλανητικοῦ συστήματος οἱ πλανῆται θὰ κατὰπέσωσιν ἐπὶ τοῦ ἡλίου ὡς πέλωροι οὐρανοπετεῖς λίθοι ὑπὸ Κ. Μητροπούλου. — Ὑπάρχουσιν ὠρισμένοι καὶ σαφεῖς διαφοραὶ τῶν ζώων ἀπὸ τῶν φυτῶν; ὑπὸ Ν. Γερμανοῦ. — Περὶ τῆς θεωρίας τοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν εἰδῶν ὑπὸ Ἀλεξ. Δ. Βίλδερ. — Τίθεται ἡ θήλεις τῶν βρεφῶν ὑπὸ Δ. Χρίστοβιτς. — Περὶ τῶν σεισμῶν τῆς νήσου Μυτιλήνης ὑπὸ Μ. Κ. Στεφανίδου. — Χρονικά. — Μικραὶ εἰδήσεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:οfo:—

ΚΡΗΤΗ. Ὁ Τζεδὸς πασᾶς ἀδυνατῶν νὰ πρῶξῃ τι καλλίτερον, ἐξέδοτο προκήρυξιν, καθ' ἣν «ὅσοι δὲν ἐπωφελήθουν τῆς Σουλτανικῆς χάριτος νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς οἰκίας των καὶ φωραθῶσι κρατοῦντες ὅπλα ἂνευ ἐντύπου ἀδείας θὰ θεωρῶνται κακοῦργοι καὶ θὰ συλλαμβάνωνται ζῶντες ἢ νεκροὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν», Γελοία ἡ προκήρυξις, ὁμοιάζουσα λίαν μετὰ τὸ «γλυτώστε με γιὰτὶ θὰ τὸν σκωτώσω».

Ἡ χολέρα ἐν Τζεδδᾷ ἐξακολουθεῖ, τὰ δὲ Ἀλεξανδρινὰ φύλλα ἐπιστῶσι τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως λάβῃ αὐστηρότερα μέτρα κατὰ τὴν πανήγυριν μάλιστα τῆς Τάβτας, εἰς ἣν συρρέουσι πλεῖστοι ἄραβες, ἄνδρες γυναῖκες παιδία οἱ πλεῖστοι ἡμίγυμνοι καὶ ἀκάθαρτοι, μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων, θεωροῦσι δὲ καλὸν νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ διαλυθῇ ἡ πανήγυρις.

Παρίσι, 26 — Διαδίδεται ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἑλλὰς διαπραγματεύονται περὶ διανομῆς τῆς Κρήτης μεταξύ των.

Ἡ Ἀγγλία θὰ καθέξῃ σφιγνὰ τινα παρθαλίσσια πρὸς ἐγγρήσιν, ἡ δὲ Ἑλλὰς τὴν λοιπὴν νῆσον.

Ἡ Ἰταλία ἀπεκλείσθη τῶν διαπραγματευέσεων τούτων. Ἀλλὰ βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ἰταλία ἀπέρριψεν ἐπιμόνως τὰς περὶ Κρήτης γενομένας αὐτῇ προσφοράς, μὴ θέλουσα νὰ προσκρούσῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραβιάσῃ τὸ σέβας πρὸς τὰς ἐξέτας ἐθνικότητας.

Βελιγράδιον, 30. — Ἡ Βασίλισσα Ναθαλίᾳ ἐπληροφόρησε τὸν υἱὸν της ὅτι ἐγκαταλείπει τὴν Σερβίαν ὅπως μὴ ἐπανέλθῃ πλέον.

Βουένος Ἀἶρες, 30. — Ἡ εἰρήνη ἀποκατεστάθη διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνταρτῶν. Ὅδοι ἀπώλεσαν χιλίους φονευσμένους καὶ πενταχιλίους τραυματισθέντας.

Λονδίον, 30. — Ἐπίσημον τηλεγράφημα ἐκ Βουένος Ἀἶρες λέγει ὅτι οἱ ἀντάρται παρεδόθησαν καὶ ὅτι ἡ ἀνταρσία κατεπνίγη.

Βουένος Ἀἶρες, 31. — Ἡ πόλις εἶναι ἡσυχος. Αἱ τράπεζαι ἠνοίχθησαν. Ἐσχηματίσθη ὑπουργεῖον συμβιβασμοῦ, τοῦ κ. Τσέλιμαν διατηροῦντος τὴν προεδρίαν.

Τζεδδᾷ, 31. — Ἡ χολέρα μαίνεται ἐν τῇ Μέκκα, ὅπου ἐνέσκηψεν ἐπιδημικῶς. Ἐβεβαιώθησαν κατὰ μέσον ὁρὸν 80 κρουσμάτα θανατηφόρα καθ' ἑκάστην.

Λονδίον, 31. — Ἡ «Ὀδὴν Λάχα» ἀντιπλοῦν τοῦ τελεωμένου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κατέσχε τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον «Ὀυάιτ» ἀλιεὸν φώκας καὶ ἐν ἀμερικανικῶν κορβιτῶν ἐπλησίασε τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον «Ἀριελ» ἐπιτάττον αὐτῷ νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τοῦ Βεργιγγίου Πορθμοῦ.

Βερολίον, 1. — Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμ-

